

Sygn. akt I C 168/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR del. Zygmunt Drożdżejko

Protokolant: Karolina Lipka

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2016 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) SA w K.

przeciwko **Redaktorowi Naczelnemu Dziennika Gazeta (...) - W. H.**

o nakazanie sprostowania publikacji prasowej

I. **oddala powództwo;**

II. **zasądza od strony powodowej (...) SA w K. na rzecz pozwanego Redaktora Naczelnego Dziennika Gazeta (...) kwotę 1097 zł (tysiąc dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów procesu.**

Sygn. akt I C 168/16

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 20.09.2016r.

Powód (...) SA w K. wystąpił przeciwko Redaktorowi Naczelnemu Gazety (...) z pozwem o sprostowanie artykułu P. R. i D. S. „ Firma (...) dostała zgodę na zabudowę zielonego skweru” w ten sposób, aby nakazać pozwanemu do opublikowania sprostowania następującej treści:

„Istniejący obecnie przy ul. (...) zielony skwer nie służy mieszkańcom bowiem jest ogrodzony i niedostępny dla osób postronnych. Dotychczasowy teren zielony został w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego pomniejszony 01/3. W tej części, w połączeniu z istniejącym betonowym parkingiem planowana jest realizacja budynku. Pozostałe 2/3 powierzchni istniejącego skweru pozostanie zielona. Parametry zabudowy w sąsiedztwie skweru przy ul. (...) określone w projekcie planu są zbliżone do parametrów zabudowy określonych w wydanej dla inwestora w grudniu 2014 decyzji (...).

Niniejsze sprostowanie opublikowano na wniosek (...) Spółka Akcyjna w K., od której pochodzi treść sprostowania.”

Sprostowania domagał się początkowo w wydaniu papierowym dziennika i w wydaniu elektronicznym. W piśmie z 27.07.2016r. domagał się sprostowania tylko w wydaniu elektronicznym, ale formalnie w pozostałej części powództwo nie zostało cofnięte.

W uzasadnieniu wskazał, że w Gazecie (...) ukazał się w/w artykuł i powód domagał się sprostowania, którego ostateczna treść jest tożsama z treścią pozwu. Powód wielokrotnie domagał się sprostowania, ale za każdym razem powód odmawiał sprostowania mimo, że powód dostosowywał sprostowanie do uwag redaktora. W ocenie powoda pozwany celowo unika publikacji sprostowania i wymyśla rzekome nieprawidłowości.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Podniósł, że odpowiedział na pismo powoda o sprostowanie i odmówił sprostowania z uwagi na fakt, że sprostowanie nie odpowiada wymogom prawa.

Punkt 1 nie podlega prostowaniu albowiem treść sprostowania odpowiada temu co już zostało napisane w artykule. Stanowisko powoda zostało zaprezentowane. Dziennikarka zapytała powoda czy dotyczył genitalia chłopców i powód odpowiedział "Nie. To są bezpodstawne oskarżenia. Przyjmuje je jako krzyż kapłański."

Punkt 2 nie podlega sprostowaniu ponieważ nie spełnia kryterium rzeczowości. Zdanie pierwsze jest zbyt ogólne, ponieważ jest prostym zaprzeczeniem. Nie wskazuje które konkretne informacje wskazane przez S. są nieprawdziwe lub nieścisłe. Zdanie drugie również jest zbyt ogólne.

Punkt 3 nie spełnia kryteriów objętości. Tekst sprostowania liczy 196 znaków, podczas gdy prostowany fragment 73 znaki. Tekst należy liczyć od słów „Powiedział żebym się rozebrał...” do słów „... i przemył sobie tą święconą wodą genitalia”.

Wskazał również, że sąd nie jest uprawniony do modyfikacji treści sprostowania tak, aby kwalifikował się on do publikacji.

Pozwany podkreślił również, że w wydaniu papierowym artykuł nie ukazał się o takiej treści jak w wydaniu internetowym, które zostało złożone do akt.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lipca 2015r. w elektronicznym wydaniu Gazety (...) ukazał się artykuł pod tytułem " Firma (...) dostała zgodę na zabudowę zielonego skweru." Generalnie artykuł ten dotyczy problemu zabudowy zielonego skweru. W artykule tym m. in. napisano:

„... - Ten zieleniec nam służy. Oddziela już jedną prowadzoną budowę od ulicy. Nie można tutaj wszystkiego zabetonować – mówi Ł. K., mieszkanka ulicy (...). ... Dodatkowo u nas nie ma już zbyt wielu zieleni, a realizacja tej budowy tylko odbierze kolejny skwer. ...”.

„... Okazuje się ponadto, że nawet w powstającym planie część skweru przeznaczona zostanie pod zabudowę. ...”.

„... Tymczasem w maju br. Magistrat wydał pozwolenie na zabudowę jednego z ostatnich zielonych skwerów przy ul. (...). Budynek ma liczyć ponad 20 metrów wysokości. ... Firma (...) chce wybudować na jego części blok mieszkalny liczący prawie 22 metry wysokości. ...projekt planu ma być gotowy pod koniec roku. Zgodnie z nim nowe bloki przy ulicy (...) będą mogły mieć maksymalną wysokość od 18 do 21 metrów. ...”.

Dowód: artykuł k.23-25

Pismem złożonym w dniu 23.07.2015r. strona powodowa zażądała sprostowania. Tekst sprostowania liczył ok.100 znaków.

W odpowiedzi na pismo wskazano na uchybienia, ale nie wskazano, że użyto zbyt dużej ilości znaków.

Pismem z dnia 5.08.2015r. powód zwrócił się do pozwanego o publikację sprostowania i przedstawił poprawiny tekstu, który liczył ok.213 znaków.

W odpowiedzi z dnia 12.08.2015r. wydawca i redaktor wskazali, na szereg uchybień, ale nie wskazali na nadmierną obszerność tekstu.

Pismem z dnia 18.08.2015r. powód ponownie skorygował tekst i zażądał sprostowania.

W odpowiedzi z dnia 22.09.2015r. wydawca i redaktor wskazali, na szereg uchybień i tym razem wskazali na nadmierną obszerność tekstu. Wskazano, że prostowany tekst liczy 24 znaki, a zatem dopuszczalne sprostowanie to 137 znaków. Ostateczne przyczyny odmowy sprostowania to zbyt duża obszerność tekstu – tekst sprostowania przekracza dwukrotną objętość prostowanego tekstu. Zdania 2-5 powtarzają wiadomości zawarte w artykule.

Dowód : pisma i pełnomocnictwa k.26-49

Ocena dowodów:

Sąd dał wiarę wszystkim dokumentom zgromadzonym w sprawie albowiem ich prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie nie jest uzasadnione.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie mają art. 31 a.1., art. 31a.3., art. 31a.4., art. 31a.6., art. 31a.7., art.32.1.2), art.32.3., art.32.4., art.33.1.1), art.33.1.3), art.33.2.1), art.33.3. ustawy „prawo prasowe”.

Art. 31a. 1. Na wniosek zainteresowanej osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, redaktor naczelny właściwego dziennika lub czasopisma jest obowiązany opublikować bezpłatnie rzeczowe i odnoszące się do faktów sprostowanie nieścisłej lub nieprawdziwej wiadomości zawartej w materiale prasowym.

3. Sprostowanie powinno zostać nadane w placówce pocztowej operatora pocztowego lub złożone w siedzibie odpowiedniej redakcji, na piśmie w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia opublikowania materiału prasowego.

4. Sprostowanie powinno zawierać podpis wnioskodawcy, jego imię i nazwisko lub nazwę oraz adres korespondencyjny.

6. Tekst sprostowania nie może przekraczać dwukrotnej objętości fragmentu materiału prasowego, którego dotyczy, ani zajmować więcej niż dwukrotność czasu antenowego, jaki zajmował dany fragment przekazu.

7. Sprostowanie powinno być sporządzone w języku polskim lub w języku, w którym opublikowany został materiał prasowy będący przedmiotem sprostowania.

informacje o jednostce

orzeczenia sądów

tezy z piśmiennictwa

komentarze praktyczne

komentarze

monografie

wzory i zestawienia

Art. 32. 1. Redaktor naczelny ma obowiązek opublikować sprostowanie:

2) w dzienniku - w najbliższym przygotowywanym do druku numerze, a w przypadku braku możliwości technicznych w numerze następnym, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania sprostowania,

3. Terminy określone w ust. 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli strony na piśmie umówiły się inaczej.

4. Sprostowanie w drukach periodycznych powinno być opublikowane w tym samym dziale i taką samą czcionką, co materiał prasowy, którego dotyczy, pod widocznym tytułem " Sprostowanie". W przypadku przekazu za pomocą dźwięku lub obrazu i dźwięku sprostowanie powinno być wyraźnie zapowiedziane oraz nastąpić w przekazie tego samego rodzaju i o tej samej porze.

informacje o jednostce orzeczenia sądów komentarze komentarz monografi wzory i zestawienia Art. 33. 1. Redaktor naczelny odmawia opublikowania sprostowania, jeżeli

sprostowanie:

1) jest nierzeczowe lub nie odnosi się do faktów,

3) nie odpowiada wymaganiom określonym w art. 31a ust. 4-7,

2. Redaktor naczelny może odmówić opublikowania sprostowania, jeżeli sprostowanie:

1) odnosi się do wiadomości poprzednio sprostowanej,

3. Odmawiając opublikowania sprostowania, redaktor naczelny jest obowiązany niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania sprostowania, przekazać wnioskodawcy pisemne zawiadomienie o odmowie i jej przyczynach. Jeżeli odmowa nastąpiła z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 1, 4 i 5, należy wskazać fragmenty sprostowania, które nie nadają się do publikacji.

Na wstępie należy podkreślić, że publikacja sprostowania, które spełnia ustawowe kryteria, jest obowiązkiem redaktora naczelnego i jego publikacja nie zależy od jego uznania. Z drugiej strony należy wskazać, że redaktor naczelny ma obowiązek wskazać wszystkie przyczyny odmowy publikacji sprostowania. Jeżeli redaktor naczelny nie wskaże przyczyny, to po uzupełnieniu – zgodnie ze wskazaniem redaktora - nie może on odmówić sprostowania na podstawie przyczyn, które nie zostały wskazane za pierwszym razem. Jeżeli tekst jest zbyt obszerny i redaktor nie wskaże tej przyczyny jako odmowa publikacji to jeżeli poprawiony tekst liczy tyle samo znaków to przekroczenie obszerności tekstu nie może być przyczyną odmowy publikacji sprostowania.

Tak też było w przedmiotowej sprawie. Już druga wersja sprostowania była zbyt obszerna. Redaktor odmawiając sprostowania nie wskazał jednak tego jako przyczyny odmowy publikacji. Wskazał to dopiero w odpowiedzi na trzeci tekst, który liczył mniej znaków niż druga wersja.

Z tego też względu nadmierna obszerność tekstu sprostowania nie stanowiła podstawy oddalenia powództwa.

W przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione przesłanki do publikacji sprostowania.

Przede wszystkim sprostowanie może dotyczyć tylko nieścisłej lub nieprawdziwej informacji. Ma to być sprostowanie informacji, a nie napisanie fragmentów artykułu w inny sposób.

W zdaniu pierwszym powód domagał się sprostowania w następujący sposób:

„Istniejący obecnie przy ul. (...) zielony skwer nie służy mieszkańcom bowiem jest ogrodzony i niedostępny dla osób postronnych.”

Tymczasem tekst artykułu – odnoszący się do tej kwestii brzmi:

„... - Ten zieleniec nam służy. Oddziela już jedną prowadzoną budowę od ulicy. Nie można tutaj wszystkiego zabetonować – mówi Ł. K., mieszkanka ulicy (...). ... Dodatkowo u nas nie ma już zbyt wielu zieleni, a realizacja tej budowy tylko odbierze kolejny skwer. ...”

W artykule nie napisano, że skwer jest dostępny dla mieszkańców i że mogą tam chodzić na spacer. Powód utożsamia pojęcie „służyć” z możliwością wejścia na teren. Takie rozumienie jest jednak błędne. Zielen „służy” mieszkańcom poprzez sam fakt, że jest, że można na nią patrzeć.

W artykule wyraźnie wskazano, że pod pojęciem „służenia” wypowiedający się rozumie sam fakt, że ten skwer jest, że jest to strefa buforowa pomiędzy zabudowaniami, a ulicą. Wynika to ze sformułowania „Oddziela już jedną prowadzoną budowę od ulicy. Nie można tutaj wszystkiego zabetonować...”.

Zatem zdanie pierwsze żądanego tekstu sprostowania odnosi się do informacji, które nie zostały zamieszczone w artykule i dlatego nie może zostać w ten sposób sprostowane.

W zdaniu drugim, trzecim i czwartym powód domagał się sprostowania w następujący sposób:

„Dotychczasowy teren zielony został w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego pomniejszony o 1/3. W tej części, w połączeniu z istniejącym betonowym parkingiem planowana jest realizacja budynku. Pozostałe 2/3 powierzchni istniejącego skweru pozostanie zielona.”

W artykule zostało napisane:

„... Okazuje się ponadto, że nawet w powstającym planie część skweru przeznaczona zostanie pod zabudowę. ...”

Porównując treść żądanego sprostowania z treścią artykułu, należy wskazać, że proponowane sprostowanie niczego nie prostuje. W artykule wyraźnie wskazano, że część skweru w planie jest przeznaczona pod zabudowę. Można użyć pojęcia „część” do wielkości „1/3”. Mieści się to w granicach rozsądnego porównania. Pojęcia „część” i „1/3” wprawdzie nie są pojęciami tożsamymi, nie są to synonimy, ale używając pojęcia „część” do „1/3” - w języku potocznym - opisujemy tą samą rzeczywistość i nie prowadzi to do zakłamania informacji. Należy tutaj wskazać, że dziennikarz pisze artykuł do określonej grupy odbiorców i może posługiwać się opisowym językiem i nie musi posługiwać się ścisłymi wielkościami. Rolą przedmiotowego artykułu było przedstawienie określonego problemu, a nie sporządzenie planu podziału skweru. Zatem autor nie musiał pisać „1/3” mógł napisać „część”. Jeżeli dziennikarz napisał „część”, a nie „1/3”, to to nie oznacza, że informacja jest nieprawdziwa lub nieścisła.

W zdaniu piątym powód domagał się sprostowania w następujący sposób:

„Parametry zabudowy w sąsiedztwie skweru przy ul. (...) określone w projekcie planu są zbliżone do parametrów zabudowy określonych w wydanej dla inwestora w grudniu 2014 decyzji (...).”

W artykule zostało napisane:

„... Tymczasem w maju br. Magistrat wydał pozwolenie na zabudowę jednego z ostatnich zielonych skwerów przy ul. (...). Budynek ma liczyć ponad 20 metrów wysokości. ... Firma (...) chce wybudować na jego części blok mieszkalny liczący prawie 22 metry wysokości. ...projekt planu ma być gotowy pod koniec roku. Zgodnie z nim nowe bloki przy ulicy (...) będą mogły mieć maksymalną wysokość od 18 do 21 metrów. ...”.

Porównując treść żadanego sprostowania z treścią artykułu, należy wskazać, że proponowane sprostowanie niczego nie prostuje. Z treści artykułu wyraźnie wynika, że budynki które zamierza wybudować powód będą w granicach 20-22 metry wysokości, a plan przewiduje maksymalną wysokość 18-21 metrów wysokości, a to oznacza, że parametry zabudowy w sąsiedztwie skweru przy ul. (...) określone w projekcie planu są zbliżone do parametrów zabudowy określonych w wydanej dla inwestora w grudniu 2014 decyzji (...). Dziennikarz porównując wysokość budynków, które zamierza wybudować inwestor oraz wysokość przewidziana w planie nie musi użyć słowa „zbliżone” może posłużyć się wielkościami, z których wynika, że parametry są zbliżone.

Należy tutaj podkreślić, że rolą sprostowania jest prostowanie informacji nieprawdziwych lub nieścisłych. Sprostowanie nie służy prostowaniu stylu pisania, nie służy dyskusji jak rozumieć określone pojęcia, jak również sprostowanie nie może być polemiką na temat oceny faktów. W przedmiotowej sprawie w istocie rzeczy sprostowanie zmierzało do narzucenia użycia określonych pojęć i polemice co do sposobu rozumienia określonych pojęć.

Ostatecznie powód sprecyzował pozew w ten sposób, że domagał się sprostowania artykułu tylko w wydaniu elektronicznym. Formalnie jednak nie cofnął powództwa, a zatem oddalenie powództwa dotyczy również żądania sprostowania w wydaniu papierowym. Sąd jednak nie badał już jaka była treść artykułu w wydaniu papierowym.

O kosztach procesu sąd orzekł na zasadzie art. 98 kpc i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1097 zł. W skład zasądzonej kwoty wchodzi opłata od pełnomocnictwa – 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika – 1080 zł (§ 8.1.2) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. „w sprawie opłat za czynności radców prawnych”).

Mając powyższe na uwadze orzec należało jak w sentencji wyroku.